

ACTIVITEITENVERSLAG 2015

OVER “KRAAMKOST” EN DINGEN DIE ER ECHT OM DOEN

Weet iemand onder u wie Madame Zsazsa is? Welnu, zij woont en werkt in een boerderijtje in de Kempen. Zij wiewd er haar moestuin, kweekt er groenten, bakt brood, wafels, cake en pizza, naait rokjes, tekent patronen en ontwerpt kalenders, schrijft boeken en wandelt met de hond. En als zij nog wat ongebruikte tijd overhoudt, blogt zij. Zij is dus, ronduit gezegd, goed bezig: als mama, kleine zelfstandige ondernemer en dito-trendsetter in een nog steeds welvarend landsdeel van een door ontspoorde treinsyndicalisten gegijzelde federale staat. Voor alle duidelijkheid: het begrip “federale staat” kan dus niet zomaar in het New Yorks als “failed state” worden vertaald.

*Oscar de Wandel
Algemeen Secretaris LVV*

Madame Zsazsa woont en werkt dus in een knusse en veilige rurale omgeving waar respect voor traditie en zin voor innovatie hand in hand gaan. Past volkomen in de geest van de tijd... want, zo zegt men ons: wij zijn langzaam maar zeker de economische crisis aan het terugdringen. Madame Zsazsa is dus ook niet bij de pakken blijven zitten en mee daarom is zij een paar weken geleden beloond door 28% of ruim 11,000 van de bijna 40,000 gegadigden die in opdracht van woordenboekmaker Van Dale bepaald hebben wat in 2015 het ‘woord van het jaar’ zou worden.

Lees verder op volgende pagina

*LVV-voorzitter Clair Ysebaert en
secretaris Oscar de Wandel.*

Vervolg van pagina 3

Een woord dat zij nota bene heeft bedacht! De keuze is dus blijkbaar op “kraamkost” gevallen, waarmee bedoeld is: een maaltijd als cadeau voor een pas bevallen moeder en haar gezin. Nooit eerder van dat woord gehoord, overigens ook niet van het ding op zich, maar dat komt wellicht omdat ik de blog van Madame Zsazsa niet eerder had gelezen... Nu dus wel en niet zonder trots kan ik u vertellen dat “kraamkost” eigenlijk van alles kan zijn wat je in de eerste dagen of weken na het “kramen” aan consumeerbaar voedsel van vrienden en kennissen cadeau krijgt. Zelf gekookte gerechten met veel liefde en zorg toebereid en in volle overgave weggeschonken, zomaar, uit pure hulpvaardigheid. Een luxueus alternatief dus voor de één euro-maaltijden van Liesbeth Homans, maar dan bedoeld voor wie ze niet echt nodig heeft. Of anders nog een cocoon-variant van de voedselbedelingen aan de asielzoekers in het Brusselse Maximiliaanpark.

Kibbelkabinet

Hoe dan ook, “kraamkost” is dus de officiële opvolger geworden van “flitsmarathon” (2014), “selfie” (2013), “frietchinees” (2012), “stoeproken” (2011) of “tentsletje” (2010). Bij die eerdere keuzes kon ik mij nog wel wat voorstellen, omdat er nog wel enige relevantie achter stak, maar bij die “kraamkost” staat mijn verstand toch wel even stil. Beeld je in: 11.000 Vlaamse respondenten die aan dit flutwoord hun voorkeur geven boven “sjoemelsoftware” en “kibbelkabinet”. Einde november-begin december 2015, net na het afblazen van dreigingsniveau 4! Nog géén maand na de terreuraanslagen in Parijs, midden in de COP21-klimaattop! Zo zie je maar waar sommige mensen hun prioriteiten leggen... Maar het woord is wel typerend voor het tijdsgewricht waarin wij leven, een tijd waarin het evenwicht tussen de essentie en het bijkomstige een beetje zoek is geraakt,

Aandachtige luisteraars tijdens de LVV-nieuwjaarsreceptie.

waarin samenhang en solidariteit het moeten afleggen tegen individualisering en “ver-ikking”, waarin het reële soms wordt verward met het virtuele.

De Nederlandse cultuurfilosoof Rob Riemen drukte het half december nog als volgt uit: “Massacultuur en massademocratie heersen. Denkers hebben plaats moeten ruimen voor opiniemakers, en de flauwekul heerst overal.” (Knack, 16.12.2015). Mijns inziens overdrijft hij wel wat, maar als je boven het gemiddeld gekakel wil uitstijgen, moet je dat zo nu en dan eens doen...

Ritme teruggevonden

Ter verdediging van de aanhangers van de “kraamkost” wil ik hier wel het volgende naar voren brengen: zij zijn vrije burgers in een vrij land en meer dan waarschijnlijk geen lid van het Liberaal Vlaams Verbond... en dus is hun keuze ze van harte gegend. Als zij wel lid waren geweest van het LVV, dan hadden zij geweten dat wij ons vorig jaar met heel andere zaken onledig hebben gehouden. 2015 was zowaar voor ons het jaar waarin wij, na een wat kwakkelend 2014, het

goeie ritme konden terugvinden: als wij de nieuwjaarsreceptie meerekenen, waren er in het totaal 10 activiteiten: 6 individuele uiteenzettingen en 4 debatten, symposia en studiedagen. Enkele van deze bijeenkomsten zijn te danken aan initiatieven van de jongeren binnen de organisatie; het bestuur is hen daar erkentelijk voor. Het LVV zet op deze wijze de ingeslagen weg van gestage verjonging voort.

De behandelde thema’s waren, zoals gebruikelijk, sterk met de actualiteit verweven: het ging onder meer over privacy, diversiteit, migratie, gelijke kansen, basisinkomen, taxshift, de stad van de toekomst, strategisch economisch beleid en het liberalisme morgen.

Het is evenmin een louter toeval dat enkele van deze onderwerpen ook terug te vinden waren in de discussies en resoluties van het najaarscongres van Open Vld. Dit kan enkel betekenen dat liberalen niet per se tegen elkaar in hoeven te denken om hun standpunten duidelijk te maken.

De publieke opkomst bij onze manifestaties varieerde sterk, van bijzonder druk tot eer-

der matig. Het bestuur zal zich te zijner tijd beraden over de formule van de individuele uiteenzettingen, want voornamelijk daar schijnt het schoentje te knellen.

Weinig vrolijkheid

Ik vertel u vast geen geheim als ik in mijn globale evaluatie van 2015 weinig ruimte zie voor vrolijkheid. Allereerst werd het van begin tot einde overschaduw door een resem terroristische aanslagen waarvan wij soms de impact door de fysieke nabijheid ervan en de veiligheidsmaatregelen die erop volgden van heel nabij hebben ondergaan. Daarnaast waren er de duizenden migranten, vluchtelingen en asielzoekers die in Europa en per definitie dus ook in ons land hun heil hebben proberen te zoeken. En voorts hebben ook de gebruikelijke politieke, sociale, economische, ecologische en zowaar soms ethische en communautaire discussies in de politieke cenakels en de media eens te meer ons aller aandacht gaande gehouden. Er is over al deze topics heel wat heen en weer gekakeld, gepraat, geschreven, gemaïld, ge-sms't en getwitterd, binnen en buiten onze onderscheiden regeringen en parlementen, maar eigenlijk ook wel onder gewone burgers, want zoiets hoort nu eenmaal bij de burgerdemocratie. Maar in de marge zijn dan toch ook behoorlijk deugdelijke debatten opgedoken over de grondrechten en -waarden die de basis uitmaken van onze westerse samenleving: de scheiding tussen kerk en staat, de vrijheid van denken en van meningsuiting, de vrijheid van lijfelijke en geestelijke zelfbeschikking, de gendergelijkheid, het recht op privacy...

Men noemt dat in betere kringen soms "De waarden van de Verlichting", hiermee voorbijgaand aan het gegeven dat ook daarvoor reeds vanuit het Humanisme enkele vernieuwende ideeën de West-Europese maatschappij waren binnengeleid. Uiteraard is het niet de bedoeling om hier een vergelijking uit te werken tussen de periodes waarin Humanisme (XVe-XVIIe eeuw) en Verlichting (XVIIIe eeuw) tot bloei kwamen en onze huidige XXIe eeuw. Maar u kunt er van op

aan dat men in die tijd inzake oorlog, terreur, hongersnood, epidemieën en ander onheil ruimschoots zijn deel heeft gekregen. En toch hebben die rampzalige gebeurtenissen langzaam de vernieuwende vonk van tolerantie, respect en individuele vrijheid in de samenleving doen ontbranden.

Schouder aan schouder

Gwendolyn Rutten mag dan in november 2013 aan de vooravond van het toekomstcongres van Open-Vld vol "goesting" in de toekomst de zin "wij leven in een geweldige tijd" wereldkundig hebben gemaakt, zij zal er toen wel geen rekening mee hebben gehouden dat "geweldig" ook nog een letterlijke, veel rauwere betekenis kan hebben. Dit mag echter niet beletten dat ook de ellende van vandaag de kiemen in zich kan dragen van nieuwe kansen, ontwikkelingen en uitdagingen. Reflecteren over onze democratische verworvenheden, bijvoorbeeld, was het maar enkel om te beseffen dat zij noch evident, noch onomkeerbaar zijn. De resoluties van het recente, innoverende Open Vld-congres van december 2015 rond de thema's nieuwe economie, burgerschap en "mensen sterker maken in veranderende tijden", moeten uiteraard nog een lange weg afleggen vooraleer zij eventueel toepassing kunnen vinden en de laatst bekende opiniepeiling van de RTBf en La libre Belgique, begin december, is voor Open Vld ook al geen opsteker geweest. De strijd is dus niet gestreden! Nu meer dan ooit moeten wij liberalen allen samen schouder aan schouder de toekomst tegemoet.

Waakzaam blijven

En, vrienden, het wordt ook geen "walk in the park". Het is zorgwekkend te moeten vaststellen dat de N-VA -die eigenlijk niets anders is dan een conservatieve partij- erin slaagt om zich aan de Vlaamse kiezer te presenteren als een 'liberale' partij, ten nadele van Open Vld. Waakzaamheid is alleszins geboden, ook nu de regering-Michel in een aantal kerndossiers als de begroting, de taxshift, de terreurdreiging, de legeraankopen, de langdurig zieken, de fraudebestrij-

ding, lange-termijnbeslissingen heeft genomen: een belangrijk deel van deze dossiers zijn uitgesproken liberale verkiezingsthema's, maar lang niet allemaal vallen zij onder de bevoegdheid van Open Vld-ministers. Het zal dus zaak zijn om niet enkel nauwlettend toe te zien op de uitvoering ervan, maar zeker ook op de communicatie naar onze eigen kiezers en naar de hele publieke opinie. Het zal ook zaak zijn om het liberalisme vrij te houden van allerhande populistische insluipsels die uiterlijk misschien de schijn geven liberaal te zijn maar niets anders zijn dan vermomde naar rechts neigende recepten.

En welke weg moet het liberalisme dan inslaan? Toen wij in oktober in het Liberaal Archief te Gent hulde brachten aan de op 23 mei 2015 overleden Albert Maertens, kon dat uiteraard niet zonder ook te verwijzen naar de rol die hij heeft gespeeld als bezieler van de liberale beweging, in het bijzonder het LVV en het Volksbelang. Toen hij in 1987, welhaast 30 jaar geleden, als eerste de Prijs Herman Vanderpoorten in ontvangst nam, sprak hij volgende profetische woorden: "Het liberalisme is een LEVENSGEVOEL, dat zich richt tegen dogma's en ideologieën: het is een LEVENSHOUDING, waarin de individuele vrijheid, de eigen keuze van de mens, zo geestelijk als stoffelijk, centraal staan. Het liberalisme is verdraagzaam... Het liberalisme is een humanistische levenshouding, die gelooft in de mens, die gelooft in een vooruitstrevende maatschappij, waarin plaats is voor iedereen, ook voor de minstbedeelden ... waarin ook de ethische problemen rustig besproken kunnen worden en een oplossing krijgen. We moeten er over waken dat dit humanistisch Vlaams liberalisme in het politieke midden blijft en geen rechtse partij wordt, wat misschien stemmen zou kunnen opbrengen, maar ons zou verhinderen onze liberale beginselen te verwezenlijken..."

De tijden veranderen, herbezinning is steeds nodig, accenten zullen worden verlegd, maar de grondbeginselen van ons Vlaams sociaal liberalisme, van ons humanisme blijven..." Beste liberale vrienden, het ga u allen goed in 2016. •